

El jardiner dels colors

- "Broc! Broc! Broc! Ja n'hi ha prou de queixes per aquest color!" -crida el jardiner dels colors mirant aquest petit país on tothom o bé el porta o bé el condemna- Abans era un color de festa, d'alegria, d'estiu! I ara és un símbol de tristesa, de violència i d'odi!"

Gairebé a la crisi de nervis, el jardiner pren la decisió més radical: decideix suprimir-lo. Aleshores, el jardiner de colors agafa el seu llibre, busca la fórmula màgica i amb una veu clara i decidida proclama:

- "Abracadabra Broc Broga i Broquinyola!"

I el color broc desapareix.

Al mateix instant, al petit país, els llaços desapareixen de les solapes i la meitat dels ciutadans es posen contents perquè no en veu més pels carrers del petit país.

El petit rei del petit país, tot content, truca al gran rei i amb una veu suau li diu:

- "Majestat, els guerrers han treballat força bé! Hem acabat amb els llaços. Des d'ara no en veurà més enlloc. Sa majestat pot dormir tranquil."

El gran rei, assegut en el seu gran tron, escolta la notícia amb una orella distreta perquè té un munt de preocupacions més importants. Però, al fons d'ell mateix, se sent molt content d'haver acabat amb la rebel·lió d'una part de la seva gent.

El petit rei, decebut de la reacció poc entusiasta, decideix escriure-li una carta per explicar millor els fets i potser així rebria una bonica medalla. Quan surt al carrer amb la carta a la mà, es queda molt sorprès i inquiet perquè la bústia del correu ha desaparegut.

- "Carai! Què ha passat aquí?"
- "És molt greu, algú ha robat la bústia!"

Així doncs, decideix agafar un taxi, però no en veu gaires pels carrers del petit país. Es veuen alguns cotxes tots destruïts sense portes, mal parats, amb els taxistes entre plorosos i nerviosos.

- "Ara he de caminar!"-pensa, resignat, el petit rei.

De sobte, es topa amb una cua de gent. S'hi apropa per preguntar què està passant. Surt de la cua una persona molt desesperada, mig plorant:

- "Aquí tenia tots els meus diners, tots els meus estalvis i ara no tinc res perquè no queda res a la banca. Miri, senyor!, de la banca queda solament l'estrella blava!"

Una altra persona surt i amb un to molt més agressiu, diu:

- "Segur que l'han canviat de lloc aquesta nit, perquè ahir hi era!"

El petit rei s'allunya discretament per tornar a trucar al gran rei:

- "Majestat, tenim un problema greu amb el broc..." -no sap com explicar tot allò que ha vist- "Majestat! Sa majestat!"

Abans d'acabar dient-ho una tercera vegada, el cel es posa a poc a poc gris, després gris fosc, per acabar negre.

- "Majestat, hem perdut el sol potser per sempre."

El gran rei es queda mut.

Des de la seva caverna, el jardiner dels colors tanca el llibre per deixar-lo al seu lloc. Posa la cançó que li agrada més últimament. Aleshores, comença a sonar el "Yellow submarine" a tota marxa.